

VENDEGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZAGI VENDÉGLŐSÖK
 ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
 FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP
 SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ HIVATAL BUDA-
 PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM
 // MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /
 HAVONKÉNT 1-SZER / EGÉSZ ÉVRE 6 KOR.

EXCELSIOR
 AZ
TÁP **SÖR**

EXCELSIOR Tápsör
 DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT.
 BUDAPEST-KÖBÁNYA

LEGJOBB A VILÁGON!

DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT. BUDAPEST-KÖBÁNYA

Az 1900. évi párisi világiállításon
collective a legnagyobb éremmel
kitüntetést nyert. Fennáll 1854 óta

Allami nagy aranyérem 1906-ban
Dísz-okmány 1885. Jurytag 1896
Iparegyesületi aranyérem 1911-ben

Első Magyar Részvénytserfőződe

Központi iroda:
X., Külső Jászberényi-
ut 11. Telefon 52-58.

Budapest—Kőbánya

Városi iroda:
VIII., Esterházy-utca 6.

A legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőződe évi gyártási képessége **1,000.000** hektoliter

Ajánlja: Ászok (világos és sötét), Király (világos), Márciusi (világos), Márciusi (sötét, bajor mód), Udvari (világos, pilseni mód), Kétszeres márciusi (világos, sötét), Bak és a Tavaszi részvény-sört

Sörmegrendelés Budapestre:

VIII., Esterházy-utca 6. szám alatti hűtőházból Telefon József 4-29
Angyal földi jégveremből; Mohács-utca 1571-17 szám Telefon 115-85
Budai jégveremből; I., Krisztina-körút 107-109 szám Telefon 43-40

Sörmegrendelés vidékre:

Központi iroda: Külső Jászberényi-ut 11 Telefon 52-58, 52-60, 135-99
Erzsébetfalvai sörraktár: Határ-utca 6. szám Telefon József 30-36
Kispesti sörraktár: Wekerle u. 3. Telefon József 30-38
Ujpesti főraktár: Váci-ut 8. Telefon 54-70

Saját töltésű palacksörök. Palacksősosztály telefonszáma: 56-58

Az ország minden nagyobb vidéki városában sörraktárosok által vagyunk képviselve.

Szent István

Temesvári Polgári Serfőzde

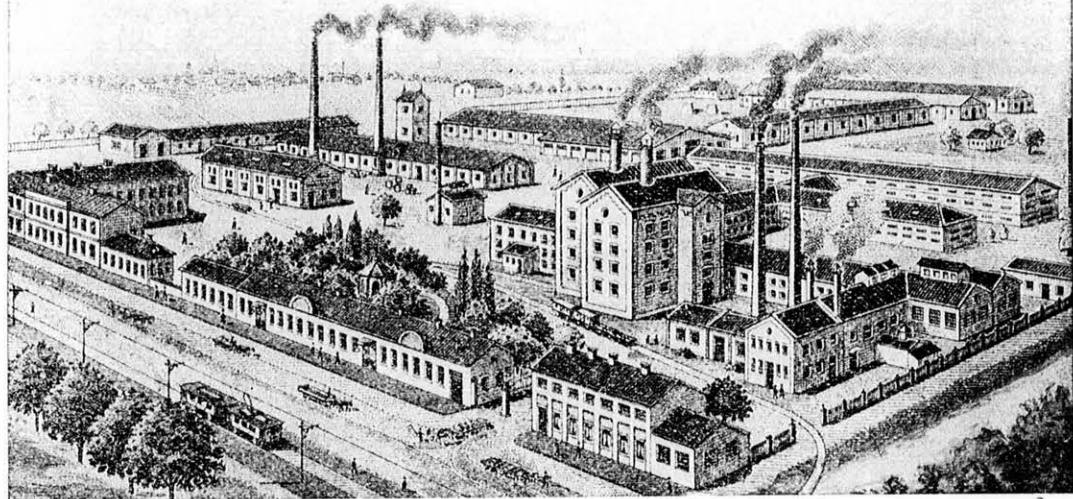
Részvénytársaság

Alapítási év
// 1886 //

Különlegesség:

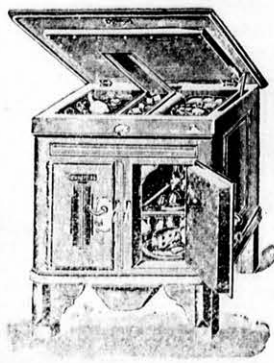
Dupla
maláta
Corvinsör

CIFKA JÓZSEF

Pincegazdasági cikkeszaküzlete
Az összes vendéglősipari szak-
cikkek raktára. / telefon 28-92.

Budapest, V.,
Vilmos császár-ut 48

Árjegyzék ingyen.

A Borászati és pincegaz-
dasági kiállításon arany-
éremmel lett kítüntetve!

A m. kir.
szabalm.

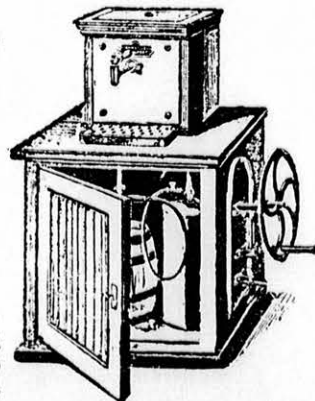
Hennefeld-féle jégszekrények és sörkimérő- készülékek

szénsavval vagy légnyomással.
Jelentékeny jégmegtakarítás!

Budapest, Gróf Zichy Jenő-utca 5. szám
(Váci-körút mellett.) Alapítotott 1885.

Telefon 114-29.

Sör- és borkimérőpultok, kimérőcsapok, vezetékek s az összes szerelvé-
nyek. Az eddig létező jégszekrények, csaposak cinbádoggal vannak burkolva,
rozsdásodnak, oxidálódnak, piszkolódnak, mindig javításnak vannak ki-
tételük, míg a Hennefeld-féle jégszekrényeknél ez ki van zárva, mert
azok műköléssel vannak burkolva. Ajégtartó alatt horganylemezvízgyűjtő
van az olvadt jégviznek, a jég szárazon marad, ezáltal 60% jégmegtakarítás

VENDÉGLŐS: UJSÁG

**MAGYARORSZÁGI VENDÉGLŐSÖK
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP**

**SZEKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-
PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM**

**// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /
HÁVONKÉNT 1-SZER EGÉSZ ÉVRE 6 KOR.**

Az új rend a vendéglőkben

Budapest, november
háboru következtében beállott viszonyok súlyos megpróbáltatásoknak teszik ki a magyar vendéglősöket.

Először jött a nagymértékben beállott italhiány. Egyre kevesebb lett a sör a vendéglőkben, ami nem is valami csoda, mert hiszen maguk a sörgyárak sem tudtak megfelelő mennyiségű sört gyártani; a vendéglőkben való sörfogyasztást tehát korlátozni kellett. De még ez magában véve nem lett volna jelentékeny baj. De a baj sohasem szokott egyedül járni és a sörhiányra ráduplázott a borhiány. Még csak nemrég is temérdek vendéglő volt Budapesten, ahol olesó pénzen jó minőségű bort lehetett kapni; ezek a kisebb koreszmák azután sorra eltűntek a főváros utcáiról. Amíg azelőtt minden utcában öt-hat bormérő vendéglő hívogatta be a közönséget egy pohár jóféle, zamatos italra, ma már igazán ritkaságszámba megy a fővárosban az a vendéglős-üzlet, amelyben jó bort lehet kapni. Ezek a kisebb vendéglők egymásután lehúzták a redőnyöket és kiírták, hogy „a z üzlet bizonytalan időre zárva!” Amelyik üzlet nyitva tartotta is ajtajait, oda sem téved ma már be a közönség, mert tudja, hogy a bort nem képes megfizetni. Ahoz, hogy az ember ma egy liter bort elfogyaszson, vagy bankigazgatónak, vagy hadseregszállítónak kell lenni. Más nem bírja a mai borárakat.

Se bor, se sör, miből éljen meg te-

hát mai napság a vendéglős, a kisebb koreszmáros? Azelőtt még csak volt egy mentsége: a jó koszt. Ez még csábította az embereket a kisebb üzletekbe is, mert hiszen régi dolog az, hogy a budapesti vendéglőkben aránylag olesó pénzen jól lehetett emni. De jött a husdrágaság, a zsirhiány és mindenféle élelmiszernek a hiánya és a budapesti vendéglősök egy szép napon csak azon vették magukat észre, hogy okosabban teszik, ha bezárják üzleteiket, mert egy szép napon mindentől meg vannak fosztva, ami megélhetésükhöz szükséges. Egy darabig még csak eltengették életüket a régi bor maradványaiból, de az is elfogyott; arra pedig egyáltalán nem volt kilátás, hogy új borhoz jussanak. Az új bor olyan drága lett, hogy azt megfizetni nem tudja a vendéglős, ha pedig véletlenül hozzájutott is valami jóféle italhoz, azzal sem ért el semmit, mert olyan drágán kell azt mérnie, hogy vendége egyáltalán nem akad.

Jött azután mindezekhez a bajokhoz még egy, a legnagyobb, ami a vendéglősipart érthette: a kávéházak konkurenciája. A kávéházak még a mai nehéz körülmények között is inkább be tudják szerezni az italt, mint a vendéglősök, mert a közönség a kávéházaktól nem kíván olyan jó italokat és olyan olesó árban, mint a vendéglőktől. Azután meg ugyyszólván minden kávéház átalakult már vendéglővé, ahol mindenki olyan vacsorát kap, amilyent csak akar és a közönség föl se keresi ma már a vendéglőket, hanem szórakozás, színház után bemegy a kávéházakba és ott fogyasztja el azt a kis vacsorát, amiből azelőtt a vendéglők éltek.

Most azután jött a főváros taná-

csának legújabb határozata a vendéglőkben és egyéb helyiségekben az új rendről. Ma már meg van határozva, hogy mit szabad és kell adnia a vendéglősnek a közönség számára. Bejött a kötelező teríték, a husételeknek korlátozása és a kötelező főzelék.

Nem mondjuk mi azt, hogy ez az új rend a vendéglősök ekszisztenciája ellen tör. A közönség ezt is meg fogja szokni; de ez a menürendszer ugyyszólván teljesen keresztülvihetetlen a kisebb vendéglőkben, ahova eddig a szegényebb emberek jártak étkezni és megették ebédre a maguk levesét vagy főzelékjét. A vendéglősnek még így is haszna volt ezeken az ételken, mert a vendég bort, vagy sört is fogyasztott az ő kis ebédjéhez. Ami tehát elveszett a réven, az megtérült a vámon.

Ma azonban már ez is ki van zárva. Italok egyáltalán nincsenek, vagy ha vannak is, azokért olyan drága árakat kell fizetni, hogy azt a közönséges ember el nem bírja. A vacsorát átvették a kisebb vendéglőktől a kávéházak; ott a tömegfogyasztás révén mégis csak kerül valami kis haszon. Azután meg a kávéházak nem is kívánják úgy a közönségtől az italfogyasztást, mint a vendéglők. A közönség még ezt is megszokja és szépen beleszokik a változhatatlanba. De emellett még ott vannak a kávéházakban a speciális kávéházi italok, amelyek mellett meg van a kávéháznak a maga horribilis haszna, úgy hogy eből még jut valamicske arra az ételre is, amely esetleg többre kerül valamivel, mint amennyit a kávéháztulajdonos kérhet érte. Ezt a körülményt pedig a mi kávéháztulajdonosaink nagyon is ki tudják használni, mert ragyogó ki-

rakataikban — villamos világítás mellett — ott lóg manapság mindenütt az étlap, amely hívogatja be vasorára a sétáló publikumot.

Ez mind nagyon szép és nagyon üdvös dolog a kávéházakra nézve, de az intéző köröknek azt is meg kellene gondolni, hogy mi lesz azzal a tömérdek ekszisztenciával, amely így, ezen a réven esik megélhetésétől és az adófizetési lehetőségtől. Az a kis vendéglős ekszisztencia, amely eddig becsületesen és pontosan fizette adóját, ezentul nem lesz képes arra, hogy az állam iránt való kötelezettségének eleget tegyen, mert hiszen csak természetes, hogy amikor meg van fosztva minden kereseti lehetőségtől, maga sem veheti magára azokat a terheket, amelyeket eddig bátran és büszkén a vállaira vett.

Az új vendéglői renddel még maga a vendéglős közönség sincs és nem is lehet tisztában. Azt azonban már ma látja, hogy nem is ezek a rendelkezések az ő legnagyobb ellenségei, hanem a kávéosok, akik egyenesen az ő ekszisztenciájukra törnek. Ezen a körülményen kellene valahogy segíteni a hatóságoknak s erre nézve kellene megfelelő megoldást találni.

Vendéglős-ipar

Az új étlap

A főváros tanácsa a kormány rendeleteiben nyert felhatalmazás alapján vendéglőkben, szállodákban, kávéházakban, kávémérésekben, kifőzökben, penziókban, egyesületi jellegű és más hasonló étkezőhelyiségekben ételek kiszolgáltatására nézve a következő rendelkezéseket léptette életbe:

1. Minden étkezésnél a hustalan és zsirtalan napokra vonatkozó rendelkezések korlátain belül választékul az étkezési vállalat által szabadon megállapítható, legfeljebb kétféle levest, kétféle husajtából való ételeket és kétféle tésztaneműt szabad készíteni és kiszolgáltatni.

Ezen rendelkezés szerint külön husajtának számít — és pedig akár hideg, akár meleg állapotban, akár mint konzerv — a marha, borjú, sertés, juh, kecske, ló, házinyul, szárnyas, vad és mindenemű hal husa. A hentesáru szintén külön husajtának számít.

2. Zsirban, vajban, vagy olajban kirántott ételeket készíteni és felszolgálni csak a hustalan napokon szabad, más napokon ez tilos.

A burgonyának és tésztaneműeknek zsirban, vajban vagy olajban bármely módon való kisütése és mártásoknak olaj hozzáadásával való készítése egyáltalában tilos.

3. Husételnél a tiszta hussuly felszolgált állapotban körülbelül 15 dekánál, az úgynevezett kis adagok sulya pedig körülbelül 10 dekánál kevesebb nem lehet. Kis adagokat azonban csak ott szabad tartani, ahol rendes adagok is szerepelnek az étlapon.

Ezek a sulyok nem vonatkoznak a villásregeli gyanánt (déli 12 óráig) kiszolgáltattott husételekre.

4. Minden husételhez (a szárnyasokat és halakat kivéve) — külön ár felszámítása nélkül — főzelékköretet illetve az e helyett szokásos köretet, vagy mellékletet (burgonya, galuska, tarhonya stb. kell hozzáadni. E köretet a vendéglői étlapon felsorolandók és a vendég azok közül szabadon választhat.

5. Az I. szakaszban említett kétféle tésztaneműből az egyiknek mindenesther főtt tészának vagy felfujtnak kell lennie.

A főtt tésztaból a rendes adag sulya körülbelül 15 deka, a kis adagé körülbelül 12 deka legyen. A sült tésztaból és a felfujtból a rendes adag körülbelül 12 deka, a kis adagé körülbelül 9 deka legyen. Kis adagokat azonban csak ott szabad tartani, ahol rendes adagok is szerepelnek az étlapon.

Eltartható apró sütemények, torták és fagyaltok kiszolgálása korlátozás alá nem esik.

6. Minden vendéglő és hasonló nyilvános étkező köteles a déli és esti étlapon legalább egyféle főzeléket feltéttel adni. A főzelék nemét az étlapon meg kell nevezni. E főzelék sulya körülbelül 30 dekánál, a vele együtt adandó hus vagy más feltétel sulya pedig körülbelül 6 dekánál kevesebb nem lehet.

7. Minden vendéglő és hasonló nyilvános étkező tartozik a déli és esti étlapon egy polgári terítéket adni, amelynek fogásai az étlapon felsorolandók. Egy teríték egy személyre szól.

A déli teríték a következő fogásokból álljon:

a) leves;

b) 10 deka husétel (vagy más főétel) a hozzátartozó 15 deka főzelékkörettel (amelyet a vendég az étlapon felsorolt köretet közül szabadon választhat), vagy e helyett a 6. szakaszban körülírt főzelék feltéttel;

c) 15 deka főtt, vagy 12 deka sült tészta, vagy felfujt.

Az esti teríték ebből álljon:

a) előétel,

b) 10 deka husétel (vagy más fő-

étel) a hozzátartozó 15 deka főzelékkörettel, vagy e helyett a 6. szakaszban körülírt főzelék, feltéttel;

c) 15 deka főtt, vagy 12 deka sült tészta, vagy felfujt.

Az esti terítékből az előétel elmaradhat.

Az itt felsorolt változatok közül a vendéglős saját közönségének igényeihez képest szabadon választhat.

E szakasz alól az illetékes kerületi elüljáróság felmentést adhat olyan kis étkezőhelyiségekben, amelyekben az itt előírt terítékek meghaladják a rendszerint odajáró közönség igényeit.

8. Az ételek árát az étlapon félre nem érthető módon ki kell tüntetni. Az étlapon kiütemezett árakhoz pótdíjat semmiféle címen (zene, előadás stb.) sem szabad hozzászámítani. Külön díj nem számítható fel továbbá a terítésért (service), ugyszintén azért sem, mert a vendég szeszestalt nem fogyasztott.

Azoknak az ételeknek rendelésénél, amelyek az étlapon nem szerepelnek, vagy amelyeknek ára adagoként az étlapon ki nem tüntethető (pl. hal nagyság szerint, gyümölcs, sütemény és egyéb különlegességek), a vendéget azoknak áráról előzetesen kell tájékoztatni.

9. Minden vendéglő és hasonló nyilvános étkezőhelyiség tulajdonosa köteles az ételeknek és azok árának jegyzékét olyképen kifüggeszteni, hogy az már az utcáról is olvasható legyen.

10. Minden vendéglőben és hasonló nyilvános étkezőhelyiségben a vendég részére a fogyasztott cikkekről jegyzékét (számlólapot) kell kiállítani és átadni, amelyen a vendég kívánságára a felszámított összegek mellé a fogyasztott cikkek nevét is fel kell jegyezni.

11. Ezek a rendelkezések 1916. évi november hó 3-án léptek életbe.

A kenyéreladás Ausztriában

Mégis csak boldogabbak vagyunk mi magyarok, mint odaát Ausztriában a jó osztrák sógorok. Alsó Ausztria helytartójának egy 1916 szeptember 21-én kelt rendelete a következőleg intézkedik:

1. §. Vendéglőkben, kimérésekben és étkezőkben, valamint mindenemű olyan intézetben, amelyekben személyeknek, saját háztartásukon kívül szolgálnak fel ételt, nem szabad kenyeret, vizes kétszersültet, Graham-kenyeret stb. a helyiségben levő vendégnek, vagy utcán át kiszolgáltatni.

A tilalom nem vonatkozik emberbaráti intézetekre, zárdákra, tan- és nevelőintézetekre, menhelyekre és menekültek táborára, nem vonatkozik továbbá munkáskantinokra és ugynevezett családi otthonokra (penziók), valamint a vasuti vendéglőkben és vasuti (hajós) személyzet részére való kenyér kiszolgáltatására.

2. §. Az 1. §-ban jelzett vendéglők ét-étkezők tulajdonosai, vendégeiket a magukkal hozott kenyér elfogyasztásában nem akadályozhatják.

3. §. Azokra a vendéglőkre és étkezőkre nézve, amelyekben a szerényebb népkörök elégitik ki élelmissükségeiket, a politikai kerületi hatóságnál benyújtandó kérvényre, különösen figyelemre méltó esetekben és a különleges helyi viszonyok tekintetbe vétele mellett, a politikai országos hatóság az 1. §. tilalma alól kivételeket engedhet meg.

4. §. E rendelet megszegése a politikai kerületi hatóság által 2000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, vagy három hónapig terjedhető fogsággal súlyosbító körülmények felforgása esetén pedig 5000 koronáig terjedhető pénzbírsággal vagy hat hónapig terjedhető fogsággal büntetetik. Elítélés esetén az iparjogosultság elvesztése is kimondható.

5. §. E rendelet 1916. évi szeptember hó 25-én lépett életbe.

lyet Benkő Mihály pécsi borkereskedő vásárolt meg 250 koronáért hektoliterjét. Ezt megelőzelítő árt még több pécsi bortermelő is elért és ami mennyiségben a középtermés alul maradt, azért bő kárpótlást nyújt a magas ár, melyet a lefejtett mustért fizettek. A mohácsi és pécsváradai borvidék termékei jóformán teljesen elfogytak. Átlagban 1.60—1.80 koronás árakat fizettek ezen borokért, melyeknek ára a régi normális időkben, itt azonban már nem a nyolevanas éveket értjük, amikor a falusi termelők jó vásárt csináltak 10—11 forintos borárak mellett, 50 legföljebb 60 fillér volt literenként, most pedig háromszoros ára van ennek a bornak is. Villányon is 2—3 koronás árakon veszik a jobb minőségű borokat. Ezen nincs is szomorodni való, amikor a borvásárlók beköszöntenek olyan községbe, melyeknek szőlőhegyeibe a jó németek közönséges commerce borokat termelnek, melyeket nagyon jól megfizettek, ha azokért 40 és 50 filléres árakat érthettek el és most se termelnek tokaji, se badaesonyi bort, azért bámulatos flegmával felelik, ha a bor árát kérdezik:

— Egy fillérrel se adom 3 koronán alul.

Hyen termelőknél természetesen abba marad a vásárlás, mert bármilyen jóízűek és zamatosak is ezen borok, amint a baranyai borok mind zamatosak, ott nagy különbség van azért egyes borvidékeknél a cukor- és szesztartalom dolgában, de három koronát még a legkülönb márkáért se fizethetnek a vásárlók, mert az ilyen borokat ott, ahol ninesen palackkereskedés, haszonnal értékesíteni nem is lehetne. Bortermelőink az elért árakban bő kárpótlást találnak a termeléssel járt sokszor fölötté nagy fáradságért, a rézgálic beszerzésének nehézségéért és beszerzett védelmi eszközök magas áraiért, és mivel nagyjában a termelt mennyiség nem igen maradt el a tavalyi mennyiség mögött, az árak pedig a tavalyi magas árakat mintegy 50 percenttel meghaladják, mindenképen

meg is vannak elégedve, bár ritka az olyan termelő, aki fáradozásának gyümölcsével meg lenne elégedve. Bortermésén minden bortermelő hamarosan tul fog adni, mert még mindig keresik a bort, melynek ezuttal a sört is pótolnia kell, melynek termését mesterségesen annyira leszálították, hogy a koresmárosok alig juthatnak már sörhöz. Szeszt és ezzel pálinkát alig lehet már termelni és be fog következni, amiből a nemzetre kár háramolni nem fog, a nagy kijózanodás! A részegségéi esetek és abból folyó züllés lényegesen apadni fog. A franciák bortermésének jó nagy részét most is a németek fogják az elfoglalt borvidékeken leszüretelni és csakis Bordeaux és Burgund vidékén termelt bor vándorol majd a franciák pincéjébe. A Rajna és Pflalz vidéke ezuttal is jó termést hozott, aki tehát nem tudja nélkülözni a borokat, annak aggodalomra ninesen oka. Bor lesz elegendő, csak meg tudják fizetni a szomjazó emberek.

....

Az új bor ára. V e s z p r é m b ő l jelentik, hogy a sashegyi és esatádi szőlőhegyek idei borterméséből a napokban ezer hektolitert adtak el azonnali szállításra literenkint 3.60 koronáért.

Borban, dacára az Ausztria részéről nyilvánuló, meglehetősen élénk keresletnek és rácsára annak, hogy a legközelebbi napokra várják azt is, hogy a katonaság a magyar érdekelteket ajánlatok tételére fel fogja szólítani, az üzlet nem igen tud igazán kifejlődni, mert a termelők tartózkodóak és lehetetlenül magas árakra igényelnek. Ausztriában a hadvezeőség már vásárolt néhány nagyobb tétel bort, hír szerint 340 K körüli áron: ez természetesen az a fehér borra értendő. Nálunk az új borért seprővel együtt maide az egész országban 300 K körüli árakat kérnek, csupán az Érmelléken, Nyiregyháza vidékén és talán még egy-két más helyen lehet 260—280 K-ért új bort kapni. A Hegyalján e héten a bor ára valamelyest hanyatlott, mert az ottani termés mennyiségileg bőséges ugyan, de a minősége sokkal gyengébb, mint amilyennek várták; ott e héten néhány nagyobb kötés 320—350 K között mozgó árakon létesült. Ó borokban a készletek már nagyon megfogytak, 9—10%-os fehér borokat nem lehet 350—340 K-nál, 9—10½%-os vörös borokat pedig 370—400 K-nál ol-

A pécsi borvidékről

pécsi borvidéken — mint nekünk jelentik — hamarosan befejezést nyer a borbevásárlás, sőt egyes vidékeken a jó középtermés dacára alig akad már bor. A rettenetesen magas borárak dacára, egyes vidékeken már mindent megvettek a pécsi, budapesti és bécsi borkereskedők, stájer és más vidékekről való koresmárosok. A pécsi és pécsvidéki szőlőhegyben minden nagyobb mennyiségű termés már gazdára talált. Legtekintélyesebb áron a pécsi káptalan szentmiklósi szőlőjének termése kelt el, me-

SZÁNTÓI SAVANYÚVIZ

elsőrendű természetes, szénsavdus asztali gyógyvíz.

Főraktár: Péczely Antal ásványvíz-nagykereskedő
 Budapest, II. ker., Margit-körút 50-52. szám.
 Telefon: 40-97. □□ Telefon: 40-97.

csöbben kapni. Annak a híresztelésnek, mintha a kormány azzal a tervvel foglalkoznék, hogy a bor árát maximálni fogja, semmi alapja sincs.

A budweisi sör

egirtuk már a multkor, hogy egy budweisi sörgyár ügynökei végigházzalják a pesti vendéglősöket és amikor nálunk Magyarországon nagy a sörhiány, magyar árpából gyártott budweisi sört kínálnak eladásra a vendéglősöknek. Jó előre figyelmeztettük a vendéglős kartársakat, hogy a budweisi sörnek ne üljenek fel, mert olyan silány minőségű, hogy azzal a vendégeket nem hogy megfogják, hanem egyenesen elzavariák. A budweisi sör különben onnan ered, ahonnan az ugynevezett pilseni, de míg a pilseni tűrhető, sőt esetleg jó minőségű ital, addig a budweisi sör — mint azt előre meg is mondtuk — igazán csapnivalóan rossz ital.

Szomorúan tapasztalja ezt ma már egypár fővárosi vendéglős kartársunk, akik nemrégiben beugrottak a budweisi sörgyár ügynökeinek és nagyobb mennyiségben rendeltek ebből a jeles italból. Abban a meggyőződésben voltak, hogy most már mindig lesz sörük, de hamarosan csalódtak, mert kapnak ugyan valamiféle cseh gyártmányú italt, amelynek azonban sem az íze, sem a színe nem hasonlít a sörhöz.

A vendégek eleinte bementek ezekbe a vendéglőkbe, ahol még mindig a jó magyar sör van hirdelve, de aki ivott ebből a budweisi sörből, az még azt is letagadta, hogy valaha sört ivott a világon. A „jó, a zmatos“ budweisi sör ugyanis élvezhetetlenül rossz s emellett olyan valami mellékíze van, mintha nem is árpából, hanem valami zsiros subából főzték volna. A szaga meg egyszerűen tűrhetetlen.

Ezzel a budweisi sörrel boldogítják most a magyart, onnan átrul Ausztriából. A magyar sörgyáraktól elvették az árpát, pedig idehaza milyen jó sört főztek volna belőle és most a magyar árpából főzött min-

den kritikán aluli sört hozzák ide be, hogy azzal csináljanak konkurenciát a jó magyar sörnek.

Az az egy szerencse, hogy a magyar embernek jó ízlése van és aki egyszer megkóstolta a budweisi sört, az inkább lemond a sörivásról, minthogy még egyszer megkóstolja.

A budweisi sörtől nem kell félni a magyar sörgyáraknak, a budweisi sörnek nincs és nem is lesz talaja Magyarországon. Megmarad az mind a jó osztrák sógoroknak!

Élelmiszerekről

Dióért a termelők változatlanul magas árakat kérnek, de a vételkedv minimális, mert a legális kereskedelem a tulesigázottan magas árakat nem hajlandó megfizetni, annál kevésbbé, mert a kereskedők azzal számolnak, hogy mihelyt a forgalmi akadályok megszűnnek és nagyobb mennyiségű dió kerülhet a budapesti piacra, az ára szükségképpen tetemesen hanyatlani fog. De meg a mostani 350 K körül mozgó árkövetelések olyan drágává teszik a diót (a feltört dióból ára ezen az alapon kg.-ként 14 K-ba kalkulálódik), hogy ez szükségképpen a fogyasztás csökkenésével kell, hogy együttjárjon.

Mák irányzata továbbra is szilárd. Vidékről a szállítás nemcsak a forgalmi zavarok miatt, hanem azért is, mert a szállítási igazolványok nem szerezhetőek meg, majdnem lehetetlen. Budapesten fekvő áruért már 500—510 K-t kérnek.

Tojás ára még mindig emelkedő irányzatot követ, ámbár a tulságosan magas árak miatt az üzlet valóságban pang. Budapesten ma már elsőrendű tiszavidéki tojásért ládánként 545—555 K-t jegyeznek, míg a vas megyei ára 518 K. Vas megyéből e héten jött első ízben Budapestre áru, mintegy 48.000 darab; eddig onnan kizárólag Bécsbe szállították a tojást, de az új igazolványi rendszer folyományaként az Ausztriába való szállítás nem lehetséges. A szállítási igazolványok ügyében gyökeres intézkedés mindaddig nem történt. Egyes szolgabírói hivatalok mindig akadékoskodnak, úgy, hogy némely vidéken a kiskereskedők egészen tönkremennek, mert az összegyűjtött tojást semmiképpen sem tudják értékesíteni, míg más helyeken a nagykereskedők spekulálnak. Különben, ha még egy ideig meleg időjárás marad, a tojástermelés természetesen növekedni fog és ennek hatása alatt a tulságosan felszökött árak le fognak morzsiódni. Bécsben a tojás ládája 500—570 korona.

Sajtban az abszolút áruhiány még továbbra is tart és ennek következtében a Haditermék Részvénytársaság által megállapított maximális ár dacára egyelőre még a régi árak vannak érvényben, mert a legális kereskedelemnek csupán a spekulációtól igen magas árakon beszerezhető áru áll rendelkezésére. Félkövér hollandi sajtért ma

Budapesten nagyban 8—10 K-t fizetnek, más minőségek pedig egyáltalában nem kaphatók.

Liptói turó árát a gyárosok igen sűrűn emlegetik azzal a megokolással, hogy a termelők tulkapásai ellen nem tudnak védekezni. Ennek a cikknek az ára elsőkézből ma már 600 K, míg Budapesten nagyban 700—750 koronával jegyzik.

Vegyes gyümölcsiz gyártását a magyar vállalatok az idén egészen megszüntették, mert erre a célra nem tudnak elegendő mennyiségű cukrot kapni és csupán csehországi áru van forgalomban, amelyet minta nélkül tale-quala 430 K körüli áron kínálnak.

Paprika ára még mindig emelkedő tendenciát követ, amit első sorban azzal indokolnak, hogy az idei termés rendkívül gyenge volt és hogy a spanyol paprika behozatala lehetetlen, az országban termelt mennyiség pedig nem elegendő a szükséglet fedezésére. Szegeden és Kalocsán egyaránt nemes édes paprikáért már 20—21 K-t, rózsáért 18 K-t, királyért 16 K-t és merkantilminőségekért 10—12 K-t kérnek kg.-ként.

Burgonyában kilátás van arra, hogy rövidesen nagyobb mennyiség fog a fővárosba érkezni és így a szükséglet ellátása zavartalanul biztosítható lesz. A felhozatalt rendkívüli módon megnehezíti a vagonhiány és az a körülmény, hogy az egyes szállítmányok igen hosszú ideig uton vannak, ami természetesen az áru minőségének nem válik előnyére. Budapesten kizárólag Voltmann-burgonya van a hatósági zöldségüzem jóvoltából forgalomban, de a közönség, mely nem tud magán segíteni, lassanként beletanul ennek a silányabb fajtájú burgonyának a megfőzésébe. Ha t. i. aránylag kevés vízzel főzik és amint a legfelsőbb darabok repedezni kezdenek, a vizet a burgonyáról leszürik, úgy, hogy az csak a gőzben fő tovább, nem annyira vizes és inkább használható, ámbár nincs meg az a jó íze, mint az elsőrendű rózsá- vagy fehérburgonyának.

Hagymában az irányzat rendkívül lanya, ámbár kevés áru van a piacon. Hollandiából, az ott érvényben levő kiviteli tilalom miatt, semmi áru sem érkezik. A budapesti piacon egyelőre az itt meglévő kis készleteket használják föl és azoknak a fel-frissítése csak akkor várható, ha a főváros elhatározza magát arra, hogy a maximális árakat a tényleges viszonyoknak megfelelően állapítja meg. A maximális árak újból való megállapításával párhuzamosan szükséges volna az is, hogy a Budapest területéről jelenleg érvényben levő kiviteli tilalmat megszüntessék, amennyivel is inkább, mert a tapasztalás behizonyította, hogy ennek semmi gyakorlati értéke nincsen és csak azzal a következménnyel járt, hogy egyik oldalon a legitim kereskedelmet egészen lehetetlené tette, másfelől pedig a szükséglet nagy részét sikerült fedezni. — Makón is ellanyhult az üzlet és ott az árak 89—90 K-ra hanyatlottak.

Fokhagyma ára e héten is emelkedett. Míg Budapesten még mindig 4.20—4.40 K maximális ár van érvényben, Makón már 5.40—5.50 K-t igényelnek ezért a cikkért. Ennek folytán a budapesti szükséglet a régebben olcsóbban vett árura és a környék-

ről beszerezhető gyöngébb minőségekre van utalva, amelyek 3—3.70 K között ingadozó árainak kelnek el.

Főzélékfelétekben a hiány egyre tart és az árak továbbra is emelkedő irányzatot követnek. Kelkáposztából csak az kerül piacra, amit a környékbeli bolgárok termelnek; waggontételekben ez az áru egyáltalában nem kapható. Mai nagybani ára 44 K 100 kg-ként. Sárgarépáért Makón 30—32 K-t kérnek, amely ár azonban Budapestre nem konvenió, mert a hatósági zöldségüzemnek még nagyobb mennyiségű harmadrendű áruja van készletben és azzal látja el a piacot. Fejes káposzta irányzata lanyha, vidékről 14—15 K-val ajánlják 100 kg.-ként, míg a székesfőváros hatósági zöldségüzeme 20—22 K-ra tartja. Kalarábé meglehetősen nagy tételekben kerül a piacra, a nagybani ára 20 K körül mozog.

Zöldségfélék szilárd irányzatot követnek. A középminőségű zeller száza 14 K, a nagyobb fajtaért 16—20 K-t fizetnek. Petrezselyemben igen nagy a szükséglet, de kevés árú kerül a piacra, már csak azért is, mert Budapesten 26—27 K az ára, míg vidéken 28—29 K-t kérnek érte.

Gyümölcsben az üzlet állandóan élénk; mai ára: Ia fajkörtének 2.40—2.80, Ia körte 1.20—1.60, Ia fajalma 1:60—2:40 K, IIa alma 50—90 fillér, idei dő 4, gesztenye 1—14 K.

Baromiban az üzlet csendes. Hízott vágott ludak és kacsák kilója 6.80—7.20 K. Pulykák kilója 4.40, leölt poulárdok darabja 3.20—5.60 korona.

Husnemüekről

A marha- és borjúhús ára Alsó-ausztriában. Bécsből jelentik: Alsó-ausztria helytartója a marha- és borjúhús kicsinyben való eladására maximális árakat rendelt el. Bécs városa kivételével. Eszerint a marhahúst csontnyomtaték nélkül nem szabad eladni. Elejét 15 százalék, hátulját 20 százalék nyomtatékkal együtt 7 korona 60 fillérbe kerül. (Bécsben a megfelelő ár ezidő szerint 9.60—11.20 korona.) Borjuszület 7 korona 50 fillérbe kerül.

Poroszország husellátása. Berlinből írják: Poroszország állatállományából hetenkint 32.546 szarvasmarhára, 47.452 sertésre, 17.746 ürre és 24.421 borjúra van szükség az élelmezés fedezésére. Ebből a had-

sereg részére 15.334 szarvasmarhát, 14.740 sertést és 4348 ürüt szállítanak. A frontmögötti katonaság szükségletének fedezése után megmaradó mennyiséget a polgári lakosság rendelkezésére bocsátják. Ennek az állatállománynak a biztosítása nem okoz ugyan különösebb nehézséget, mindazáltal alig lehet számítani arra, hogy a lakosság részére megállapított mennyiséget növelni fogják.

Husnemüekben az üzlet csendes. Ia vidéki marlahús mai ára egész darabokban 400—600 K, gyengébb áru 300—320 K 100 kg.-ként. Leölt szopós borjúk hosszan mérve, sulylevonás nélkül, bőrben, fejvel és lábakkal mérve 480—560 K 100 kg.-ként. Ia felébe hasított szalonnás sertések maximális ára 760 K 100 kg.-ként. Lehuzott sertéshús 74 K, lehuzott birkák, egészben 460 K 100 kg.-ként. Prágai sonka 11 korona.

Vadhús: Frissen lőtt fejlett nyulak darabja 7.50, fogoly 2 korona darabonként. Öz 460—500 K, szarvas 400 K 100 kg.-ként.

A budapesti vágómarhavásárra az összes felhajtás e héten (nov. 3—9.) 4584 darabban volt kevesebb, mint az elmúlt héten. A vásár irányzata feltűnően lanyha volt. Az árak hanyatlása körülbelül 30—40 koronára tehető. A királyhidai konzervgyár, amelynek otthon és Bécsben meglehetősen nagy készletei voltak, az egész héten nem vásárolt. A budapesti konzervgyár, melynek közel 2000 darabos készlete van, 1500 darab marhára tartott igényt, a főváros részére 600 darab, a vidék részére 1027 darabot kontingentáltak és hosszú szünetelés után a Magyar Élelmiszerszállító r.-t. is megjelent a esütörtöki piacon, melynek felhajtásából 300 darabot kívánt igénybevenni az e héten újra megkezdődő vágásai számára. A bika és bivaly ára a legnagyobb mértékben, 40—50 fillérrel, a jobb magyar ököre 20 fillérrel, a többi magyar és általában a tarka ököre meg a paraszt marháé, továbbá a magyar és tarka tehéné 30 fillérrel csökkent. A marhaközvágóhídon egyébként e héten 3241 darabot vágtak, belőle a mérszárosokra csak 633 darab jutott. A esütörtöki vásáron 260 darab nem kelt el. A november 6-iki júl-vásár irányzata lanyha volt, de a legjobb minőségek ára valamivel javult, a középminőségek ára ellenben 20 fillérrel, míg az egészen silány árué 40—50 fillérrel csökkent. 370 darab nem kelt el. A november 7-iki borjувásár szintén kedvetlen volt. A jobb minőségű áru 25 fillérrel, a silányabbé 30 fillérrel hanyatlott a múlt hét megfelelő vásárlójának áraihoz képest

Osztirák pezsgő Magyarországon

Magyarország a bor hazája, nagyon természetes dolog tehát, hogy Magyarországnak kell a pezsgő második hazájának lenni. Termőföldje tulajdonképpen Franciaország, ám azok a részei Franciaországnak, ahol ez a nemes ital terem, ma rommá vannak löve. Ott folynak a legvéresebb harcok a francia gloir-ért s ott irtotta ki a német srappell, a német gránát még a leggyengébb venyigét is, amely a pezsgőhöz szükséges bort adta. — Egész vidékek néptelenedtek el, egész vidékek lettek sivatagokká Champagne-ban, ahol a pezsgőnek az igazi hazája volt.

Franciaországból indult meg a pezsgő áradata felénk, Magyarországra. És mi tagadás benne, a franci pezsgő otthont is talált Magyarországon, amíg a nagy háboru ki nem tört. Azt hisszük, hogy magát Franciaországot, a pezsgő hazáját kivéve, sehol sem fogyasztottak el annyit a francia pezsgőből, mint Magyarországon. A mi mulatóhelyeink egészen a háboru előtti időkig egyebet sem vittek a piacra, mint francia pezsgőt és nem volt igazi vendég az, aki mást ivott ezeken a mulatóhelyeken, mint francia pezsgőt.

Volt egy korszak, közvetlenül a háboru kitörése alatt, amikor mintha egy kis hazafias érzés buzdult volna fel bennük és egyszerre nagy hitele lett a jó magyar pezsgőnek. Azért mondjuk, hogy a jó magyar pezsgőnek, mert minálunk is akadtak kontárok, akik beleártották magukat a pezsgőgyártásba, holott éppen annyit értettek hozzá, mint az a bizonyos tyuk az ábecéhez. Mert elárullhatjuk a nagy titkot, amit különben minden

Emésztést elősegítő
nyálkoldó
savközömbösítő

MATTONI

GISSHÜBLER

TISZTA TERMÉSZETES ALKALIAS
SAVANYUVIZE.

Legjobb asztali és üdítő ital

MATTONI HENRIK
VI., TERÉZ-KÖRUT 37. SZ.

ember ért, hogy a pezsgőgyártáshoz is szakértelem kell.

A mi pezsgőgyáraink éveken át, sőt évtizedeken keresztül Franciaországból hozatták azokat a mestereket, akik a jó magyar pezsgőt csinálták, sőt abban sincs szégyen, ha bevalljuk, hogy a leghiresebb magyar pezsgőgyárak Franciaországból importálták a szakembereket. Ezeknek köszönhető azután, hogy a magyar pezsgő nagy hirre vergődött és hogy erős versenytársa lett a francia pezsgőnek. Az is maradt sokáig, sőt annyira nagy hirre vergődött, hogy már komoly veszedelem fenyegette a francia pezsgő jó hírnevét ezen a révén. A francia pezsgőt egyszerre csak kezdte nálunk leszorítani a Törley vagy a Francois s a magyar ember nem is kért már francia pezsgőt, ha mulatni akart. Pótolt a becsületes magyar pezsgő minden francia italt, ami ide bemerészkedett.

Most azután, hogy a magyar pezsgő szállítása körül is bajok vannak, egyszerre csak megjelentek Magyarországon az osztrák pezsgőgyárosok kiküldöttei, — épen úgy, mint az osztrák sörgyárosokéi — és nyakra-főre ajánlják az osztrák pezsgőt. Ők kapnak az alkalmon, hogy silány gyártmányaikat itt elhelyezhessék s most már csak a magyar vendéglősökön és a magyar fogyasztóközönsegen függ, hogy reményeik ne teljesedjenek.

Ha már a francia pezsgőt kiszorítottuk innen nagy pénz- és véráldozatok árán, ne engedjük, hogy helyét az osztrák pezsgő foglalja el. Van nekünk idehaza pezsgőnk, becsülnük meg a magyar gyártmányt.

Háromszáz kor. egy adag sajtért. Szeptember 17-én a Royal-Orfeumban Guthi Imre hírlapíróval három dekányi sajtért 1 korona 30 fillért fiztettek. A hírlapíró egy rendőr jelenlétében egy közeli fűszerüzletben lemértette a sajtot s a rendőr jelentést tett az esetről. A hetedik kerületi kapitányságon árdrágítás miatt kihágási eljárást indítottak Bálint Dezső, az orfeum igazgatója ellen. Bálint azzal védekezett, hogy az ügyet nem lehet árdrágításnak tekinteni, mert az orfeum nem étkezési hely, s aki tud ott harminc koronát fizetni egy páholyért, az 1 korona 30 fillért is tudhat fizetni kis adag

sajtért. A hetedik kerületi kapitányság vezetője azonban más véleményen volt. A Kereskedelmi és Iparkamarától beszerzett adatok ugyanis azt mondják, hogy abban az időben más vendéglőben egy adag sajt ára egy korona volt és a normális mennyiség hat deka volt, nem pedig három deka, mint amennyit Guthi Imrének kiszolgáltak. De — mondja a rendőrbíró — Bálint Dezső tagja a székesfőváros törvényhatósági bizottságának, s mint városatyának azon kellene munkálkodnia, hogy csökkenjen a drágaság, nem hogy még a saját üzletében meg nem engedett módon emelje az árakat. A kihágási bíró háromszáz koronára bírságolta Bálintot. Bálint ügyvédje felebbezett, a panaszos hírlapíró megnyugodott.

Eltiltották a gyermekeket a mulatóhelyekről. Nagyváradról jelentik: Az itteni rendőrkapitányi hivatal hirdetményt tett közzé a tizenöt éven aluli fiugyermekeknek a nyilvános mulatók (vendéglő, kávéház, bodega, orfeum, koresma) látogatásától való eltiltatása tárgyában. A hirdetmény azzal fenyegeti meg az ilyen üzletek tulajdonosait, illetve bérlőit, hogy ha ezentul szüleik nélkül megjelenő tizenöt éven aluli fiugyermekeket helyiségeikben kiszolgálják, italmérési engedélyük veszedelmében forog.

Korlátozni fogják a sajtgyártást. Pécs városa fölterjesztést intézett a kormányhoz, kérve a sajtgyártás korlátozását. A fölterjesztésben részletesen kifejtette a város, hogy a lakosság tejjel való ellátását veszedelmezeti a sajtgyárosok konkurenciája. A város fölterjesztését a napokban nyújtotta be Budapesten a Közélelmezési Hivatalban Nendtveich Andor polgármester. A polgármester előtt kijelentették, hogy teljesen helyeslik a fölterjesztésben foglalt intenciókat és a sajtgyártás korlátozásának elrendelésével a K. H. is foglalkozik. Az erre vonatkozó intézkedések a közel jövőben életbe is lépnek, olyképp, hogy a sajtgyárosoknak nem lehet tejet eladni.

A magyar és ausztriai alma ára Németországban. Berlinben a hatóság megállapította a magyar és ausztriai alma árát. Az első osztályu arany ranet, ananas csillag ranet, vörös ranet, stájer alma ára 50 kilogrammonként 40 márka, a másodosztályu alma ára 32 márka, harmadosztályu 25 márka. Ezek az árak november 11-től november hó 18-ig érvényesek. Németországban tehát a legfinomann magyar alma ára kilónként 1 korona 20 fillér nagyban. Budapesten pedig az elsőrendü almáért 4 koronát, 4 korona 50 fillért kell fizetni. Berlinben tudják maximálni még az alma árát is, Budapesten pedig a gyümölcskereskedésekben, a fűszeres bol-

tokban s az utcasarkon, szóval mindennütt, ahol almát árulnak, horribilis árakat kérnek és — fizetnek.

Bulgária és Macedónia rizstermése kitünő. Szófiából jelentik: Bulgária idei rizstermése kitünő. Macedóniából is rekorderedményeket jelentenek. Kocsánban, ahol 760 hektárnyi területen termeltek rizst, átlag körülbelül 25 mázsa hántott rizsre számítanak hektáronként.

A szőlők állapota, termése és a borárak. (Hivatalos jelentés.) Budapesti kerület: A szüret eredménye változó, a nagy átlag 3—4 hektóliter. Az úborért egészen 280 koronáig ígérnek hektoliterenként. Szekszárdi kerület: A bortermés holdanként átlagosan 7 hektoliterre becsülhető. Novemberben 300—318 koronás kötések történtek. Pécsi kerület: A bortermés kat. holdanként 9 hektoliterre tehető. Újbort seprőtől 300 koronáért vásárolták. A munkálatok lassan haladnak. Tapolcai kerület: A munkáshiány miatt valószínűleg igen sok szőlő fedetlen marad. A bor ára még mindig emelkedik; úbor ára 280—360 korona. A szőlővessző kijól beérettek. Soproni ker.: A bortermés nagy részt gyenge, minősége jó. Úbor ára hektoliterenként 300 korona, óbor ára 400 korona. Pozsonyi kerület: A kedvezőtlen időjárás a hegyi szőlőkben holdanként 4—5 hektoliterre apasztotta a tavasszal bönök mutatkozó termést. Sikiekvési szőlőkben az eredmény még gyengébb. Úbor ára 260—320 korona. A must cukortartalma átlagban 18—19 klosterneuburgi fok. Balassagyarmati kerület: A bor ára 300 korona, sőt ennél magasabb is. A vesszők jól beérettek, a rügyek duzzadtak. Miskolci kerület: A termés átlagosan 5 hektoliter, a jobban kezelt szőlőkben 12—15 hl. A must ára 160—240 korona. Újbort seprővel 300—320 koronával veszik. A szőlő fája beérett, még a fagytól szenvedettek is. Egri kerület: A bortermés átlagban közepesen aluli. Heves vármegyében 15 hektoliter. Jásznagykunszónok vármegyében álag csak 5—6 hektoliter. A bor ára 300 korona. Tarcali kerület: Egy-két szőlőben még szüretelnek. Az eredmény kat. holdanként 12 hektolitertől föfelé 50, sőt 60 hektoliterig termett. Az árak jelenleg 400 koronán felül emelkedtek. Beregszászi kerület: A bortermés kat. holdanként 20—40 hektoliter között van, nagy átlagban 30 hektoliterre tehető. Az úbor ára 270—350 korona. A fedés folyamatban van. Szatmári kerület: A termés holdanként mintegy 20 hektoliter. Az úbor ára 260—300 korona. A szőlővesszők beérése nem tökéletes. Bihar-diószegi kerület: A must ára 200—250 korona. Borkészlet csekély. Az őszi munkák végzését az idő elősegíti. Mènesi kerület: A mustok erjedése gyorsan és jól folyt le. Az új fehér bor ára 270—300 korona, a vörös bor 400—500 korona. Kecskeméti kerület: Seprős úbor 300 koronán felüli árért is elkel. Óbor kevés van, 400 koronát kérnekérte. Békés és Csanád vármegyék kötött talaju sikk szőlői kiveszében vannak. Nagyenyedi kerület: A termés kat. holdanként 14—20 hektoliter, 17—23% cukortartalommal. A must nagy részét hektoliterenként 160—270 koronáért adták el. Óbor alig van. A fagy és a lisztharmat tekintélyes károkat okozott.

Rekvirálják a burgonyát. A burgonya rekvirálását a kormány, mint azt hivatalosan közlik, elrendelte. Az oka ennek az, hogy az Országos Burgonyaközvetítő Irodának a termelők önként nem ajánlották föl a szükséges mennyiséget. A rekvirálás november elején történik és nemcsak a termelőknél, hanem mindenkinél, akinek főlős burgonyakészlete van. Aki önként felajánlja készletét a burgonyaközvetítő irodának, az ezen bejelentett mennyiségekért méter mázsánként a maximális árnál négy koronával magasabb árat kap.

Csokoládéhiány fenyeget. A kakaóvaj, a kakaópor, amely a csokoládégyártás főanyaga, olyan csekély mennyiségben áll a gyárak rendelkezésére, hogy a csokoládégyárak csak minimális mennyiségű csokoládét tudnak gyártani. A legtöbb gyár redukálta üzemét és ma már nem is állít elő tiszta csokoládét, hanem csak csokoládéval bevont cukorkákat. Főleg ennek tulajdonítható, hogy ma már 20 koronát is kérnek a csokoládéért.

Megszűnik az aprópénzhiány. A héten megkezdtek a vaskétfülléres kiadását s az Osztrák-Magyar Bank ellátja ezekkel az összes fiókjait. Ennek fényében várható, hogy az aprópénzhiány a legközelebbi időben megszűnik. Hozzájárul még ehhez az egykoronás bankjegyek bekövetkezendő kibocsátása, amelyeknek elkészítését és kibocsátását sürgetik, úgy, hogy még ebben az évben, de legkésőbb a következő év elején forgalomba lehessen hozni azokat. Az új egykoronás bankjegyek piros fedete színben készülnek.

Boszniában és Hercegovinában nincsenek hustalan napok. Sarajevóból jelentik, hogy a bosznia-hercegovinai országos kormány megszüntette a hustalan napok kényszerét. Eddig hetenként két hustalan nap volt, de a körülmények most olyanok Boszniában és Hercegovinában, hogy nincs szükség a husfogasztás korlátozására.

Közgazdaság

A Hirschfeld S. sörgyár rt. (Pécs), amely a Hazai bank rt. égisze alatt működik, folyó évi június 30-án lezárt mérlegében 1,019,244 K (az előző üzletévben 429,470 K) bruttó jövedelem mellett a 6020 K áthozattal együtt 231,930 K tiszta nyereséget mutat ki. Az 1 millió K alaptőkéjű vállalat kintlevősége 57,187 K behajthatatlan követelés leírása után 392,133 (1,859,361) K, tartozása a kincstárnak 162,669 (305,233) K, egyéb hitelezőknek 1,556,431 (1,439,738) K. A mérlegben az ingatlanok 1,018,802 (231,302) K-val, a gépek, felszerelések és berendezések 1,343,867 (955,752) K-val, a készletek 618,388 (398,786) K-val vannak felvéve. A tartalékok összege 552,555 (730,218) K.

A Szent György sörfözde rt. (Lippa), amelyet a Magyar bank és kereskedelmi rt. alapított 1913-ban 300,000 K alaptőkével, 1916 augusztus hó 31-én lezárt mérlegében 212,050 K bruttó jövedelem mellett az előző évről áthozott 5407 K-val együtt 9120 K tiszta nyereséget mutat ki, szemben az 1915-16. évi 6602 K nyereséggel.

A Király sörfözde rt. (Nagykanizsa) — a Pesti magyar kereskedelmi bank vállalata — 1916 szept. 30-án lezárt mérlegében 2 millió K alaptőke mellett 455,306 K tiszta nyereséget mutat ki, az előző évi 1 és fél millió K részvényőknél elért 259,050 K-val szemben. A vállalatot tetemesen kibővíteni szándékoznak, amiért az igazgatóság a november 18-án tartandó közgyűlésnek az alaptőke fölemelését fogja indítványozni.

A Hagenmacher kőbányai és budaörfői sörgyárak rt. 1915 augusztus 31-én lezárt mérlegében 9,259,729 (9,910,083) K bruttó jövedelmet számol el, amiből a tiszta nyereség 1,282,979 K, az előző évi 842,099 K-val szemben. A 6 millió K (az előző mérlegben 5 millió K) alaptőkével bíró vállalat gyártelepeit 3,626,821 K (mint az előző évben), hordóit 138,690 K (1915. aug. végén ugyanennyi), iparvágányát (szintén mind a két mérlegben egyformán) 30,700 K értékkel állítja be a zárószámadásokba, míg értékesítkelési alapja 3,545,000 K.

Szerkesztő postája

Előfizetési felhívás.

Teljesen független, minden vendéglős egyesülettől és ipartársulattól támogatásától ment lapot akarunk adni a magyar vendéglős testület kezébe; olyan lapot, amely mindig bátran és kitartóan fog küzdeni a magyar vendéglősök és kereszmárosok érdekeiért. Ugy érezzük, hogy erre a mai nehéz körülmények között szükség van, mert olyan jelenségek mutatkoznak, amelyek képesek arra, hogy vendéglős existenciát tönkretessenek.

Az **ORSZÁGOS VENDÉGLŐS UJSÁG** nem függ senkitől; bátran és nagy kitartással fog haladni a cél felé, amelyet maga elé tűzött. Ez a cél: béke a magyar vendéglős iparban és a magyar vendéglős ipar temérdek bajainak orvoslása.

Jól tudjuk azt, hogy a mostani háborus időkben nehéz ezeknek az ideáloknak a megvalósítása, mert hiszen a magyar vendéglősök és kereszmárosok nagy része harcban áll rengeteg ellenségeinkkel, de — a mi hitünk szerint — most kell előkészíteni a talajt, hogy az a jövőre biztos alapon állhasson.

Abban a hitben, hogy ezt a magyar vendéglősök meg fogják érteni; kérjük szíves támogatásukat. Az **ORSZÁGOS VENDÉGLŐS UJSÁG** előfizetési ára egész évre 6 korona.

Kiváló tisztelettel

az **ORSZÁGOS VENDÉGLŐS UJSÁG**
kiadóhivatala.

Vendéglős özvegye. Azt a megtisztelő bizalmat amellyel ez életbevágó kérdésben hozzánk rodukt, igyekeznünk meghálálni azzal, hogy a kért tanácsot legjobb tudásunk szerint adjuk meg. Ön azt kérde, hogy lehet-e boldog házasság egy 55 éves asszony és egy 61 éves férfi között. Minthogy levelemben mindent részletesen megírt, a közlöttek alapján az Ön esetében nyugodt lélekkel rámondhatjuk, hogy igen. Az az adó-tiszt, aki több mint tíz év óta eszi az Ön főztjét, hogy pestiesen szóljunk, „meg van főzve” és különben is azt már Ön is, mint tapasztalt asszony, jól tudja, hogy a szerelem a gyomron keresztül megy. Minthogy a nevezett állítása szerint anyagilag független, nem kell attól félnie, hogy az illető csak a vagynáért akarja Önt feleségül venni. Megnyugtatósára különben még utána-járunk a dolognak és minthogy megbizottunk éppen azon a vidéken tartózkodunk, a kívánt információt rövidesen módunkban lesz levélelileg közölni. Ami az üzletet illeti, csak azt ajánlhatjuk, hogy egy ilyen jóhirű és jóforgalmu vendéglőt ne adjon ki a kezéből, hanem vezesse azt továbbra is. Leendő férjével pedig értesse meg, hogy ez az egyedül helyes megoldás.

A szivaros fiu. Lapunk mult számában ily cím alatt megjelent kis cikkünk érthető fel-tűnést keltett olvasóink körében. A sok levél közül itt közöljük eredeti alakjában egy kis vidéki szivaros fiu sorait, melyek érdekes bepillantást engednek egy gyermek lelkivilágába.

„Tek, Szerkesztő ur! Én is egy szivaros fiu voltam és most olvasom az országos vendéglős ujságban a szivaros fiut. Olyan szépen írtak rólunk, hogy háromszor is elolvastam. Éppen úgy van, ahogyan mondták, hogy aki jól bánjt velem, annak jutott szivar, mert volt ám nekem elgyugva, csak hogy bizony most már az is elfogyott és nem is vagyok már szivaros, hanem borfiu lettem. Kérem szépen tesék szíves leni egy ujságot nekem küldeni mert el akarom magamnak tenni, amit a szivaros fiuról írtak. Én ag azdámét nem vehetem el, mert öneki is kell és én szegény fiu vagyok, és minden pénzemet az édesanyámnak adom és azért kérem tesék nekem egy ujságot küldeni. Tisztelettel Kovács János.”

A kért lapot természetesen készséggel elküldtük.

B. E. Kolozsvár. Sorsiegye nem nyert.

Többeknek. Lapunkat az Országos Vendéglős Ujságot hónapok óta küldjük címükre. Sajnos, a lapot megtartják és az amugy is csekély előfizetési összeg beküldéséről megfélekednek. Felkérjük a vendéglős urakat, különösen a vasuti vendéglők tulajdonosait, amennyiben lapunkra nem kívának előfizetni, ne fogadják azt el. A mai nehéz viszonyok mellett ingyen lapot nem küldhetünk.

Vendéglős, Miskolc. A megnyert fogadásból eredt 100 koronát fordítsa a Vöröskereszt Egylet tiszti kórházának költségeire. Küldje be közvetlen a Vöröskereszt Egylet igazgatóságához. Budapest, Disz-tér.

Szomorú vendéglősné, Arad. A vöröskereszt tudósító iroda szerint férje eltűnt. Ne aggódjék, azonban várjon türelemmel: életjelt fog adni magáról. Holmi szóbeszédre ne adjon semmit. Már igen gyakran előfordult, hogy lelketlen emberek rémhírekkel traktálták az eltűntek hozzátartozóit.

Tarlózás

Férfiköny

Ha nagy fájdalom ér bennünket, mely agyunk működését, ha csak pillanatokra is megbénítja, ha bensőnk, melyet léleknek neveznek, megremegek, szívünk összeszorul, úgy hogy fizikai fájdalmat érzünk, keblünkől szagatott sóhajok szállnak fel és ajkunkat összeszorítjuk: szemünkől előtörnek az áruló könyek, melyek nyilvánvalóvá teszik a bensőnkben végbement érzelmi változásokat.

A férfi rendszeren elég erős, hogy ezen érzelmi változásait leküzdje és utját állja a könyek előtörésének. Ezért tartják általában a könyezést, a sirást — mint bizonyos fokú gyöngegség jelét — férfihez nem illőnek. A férfiak, akik elsősorban vannak hivatva az élet nehézségeinek leküzdésére, kik ezen kötelezettségük teljesítése folytán életük legnagyobb részét kisebb-nagyobb körű nyilvánosság előtt élék le, ahol is a gyöngegséget elárulni nem célszerű, éppen erősebb idegrendszerük segítségével és az erre való nevelés következtében sikeresebben is tudják könyeiket visszatartani.

De ebből azt a következtetést le-

vonni, hogy a férfiakhoz a köny egyáltalán nem illő, — nem lehet, mert csak annak nincsenek könyei, akinek érzései, érzelmei nincsenek.

A vénasszony módjára lépten-nyomon elpityeredő férfi utálatos, de a férfi könye, ha azt igazán nagy lelki rázkódtatások idézik elő, tiszteletreméltó.

Miért kelljen még könyei ellen is küzdenie a férfinak akkor, amikor fájdalma leküzdésére amúgy is minden energiáját igénybe kell venni? Miért fosztaná meg magát a könyek fájdalmat enyhítő hatásától? — Mert a könyek megkönnyebbülést adnak, a fájdalmat enyhítik és a megnyugvást elősegítik. Csak akinek már volt bánata, az érezhette a könyek jótékony hatását, csak az, aki már egyszer hullatott igaz könyeket.

Vagy elítéljem az apát, ki már megedződhetett az élet küzdelmeiben és akinek köny szökik a szemébe, ha a harctérre, a nagy bizonytalanságba, a nagy szenvedésekre, a dicső önfeláldozásra induló fiát utóljára megöleli?

Vagy a családjától a háboruba induló férjet, ha — akinek bár nemes elszántsággal teszi meg az első lépést a hazafiui kötelességteljesítés felé, amelynek nyomában a dicsőség örök babérjai fakadnak, de amely utról a visszatérés olyan kétséges, — el kell

hagynia családját, melynek gondozója, oltalmazója, szerető és szeretett feje volt?

Vagy talán a fiut, akinek lelkét az igazi honszeretet, a hazafiui lelkesedés, a tettvágy, a dicsőség szomjúsága hevíti, de aki érzi, hogy talán utóljára csókolhatta meg az áldott édesanyjai kezeket?

Vagy a rokkant hősöket, akik száz halállal néztek bátran szembe, akik elég erősek voltak a keserves fogság ezer szenvedéseit kiállni, akik mikor hazatérnek és átlélik a haza szent határát, mikor meghallják a Himnusz hangjait, amikor megpillantják a minden szentségnél szentebb trikolorot, könyeiket hullatják a kezükben szorongatott virágokra?

Nem! Sőt ha érző és megértő embernek tartom magamat, bizony el kell fordulnom az ily jelenet láttára, ha azt nem akarom, hogy velük együtt én is könyezzem.

Miért kellett tehát mindenkinek — mint valami világeseményről — tudomást szereznii arról, hogy az angolok miniszterelnöke megkönnyezte hős fia halálát, miért illetik ezért szemrehányással, kritikával? Miért?

Elítélhetjük az angol miniszterelnök elveit, szavait, tetteit, de az apa könyei tiszteletreméltók, még ha angol is és miniszterelnök is az, mert ő is csak ember és apa, ki a fiát siratja. —ner —ga.

Regény

A komócsi vendéglő titka

Írta: Szaturnusz

Tergovay Péter gróf e rendelkezés után mély megkönnyebbülést érzett. Az a váratlan esemény, hogy leánya, az elfelejtett, a magától eltaszított, szegény kis teremés hozzá fordult, apjának szólította és kezébe tette le a sorsát, fogyo életerőit felvillanyozta.

— Lóránd, — szólott a bátyjához, — csengess a komornyikomnak, felkelek.

Tergovay Lóránd csodálkozva nézett fivérére:

— De Péter, az ég szerelmére, csak nem akarod megölni magadat. Pihenésre, sok és mély pihenésre van szükséged. Maradj nyugodtan ágyadban, ha a sürgönyre megérkezik Bobday gróf, nyomban hozzád vezetem.

Lóránd grófneak minden rábeszélés hiábavaló volt. Tergovay Péter megparancsolta, hogy felöltöztessék. Az akaraterő csodája volt, amit ez a szélütött, sir szélén álló ember művelt. Arcán a láz két tüzes rózsájával feltápáskodott az ágyában és minden pillanatban az óramutatót

kémlelve várta így Bobday Alfonz gróft.

— Hiszem, hogy sorsom irgalmas lesz hozzám, — mondotta — és megengedi érnem még azt a pillanatot, amikor leányom és rutul megalázott volt hitvesem átlélik szobám küszöbét. Borzasztó volna így meghalnom, anélkül, hogy megbocsátó szavukat élő szóban hallanám.

Tergovay Péter roncsolt teste, melyben a költözni készülő lelket már csak az akarat csodálatos ereje tartotta vissza, megvonaglott, szemét könyek fátyolozták el és lázasan hullámzó vére időnként biborpirosra festette beesett arcát.

Orvosa titokban aggódó pillantásokat váltott Lóránd gróffal.

Időközben leszállt az alkony és a nap bucsuzó sugarai sápadtan ömöltek be Tergovay gróf hálószobájának ablakain. A gróf lázas türelmetlensége nőttön-nőtt minden óra gyorsulásával. Ugy kilenc óra tájban végre megérkezett Bobday Alfonz gróf. Megilletődötten szoritotta meg Tergovay viaszsárga kezét, mely olyan volt már, mintha az élet elhagyta volna.

— Mit óhajtasz, Péter? — kérdezte Bobday gróf.

Tergovay Péter bágyadtan intett orvosának és Lórándnak:

— Egyedül szeretnék maradni Alfonzzal, — mondotta.

Amikor pár perc múltán négy-

szem közt voltak, Tergovay lázas szaporasággal beszélt Bobday Alfonznak, aki némán hallgatta a halódó ember szavait.

— Minden úgy lesz, ahogy kívánod! — mondotta végül.

Tergovay dult arcán elsimultak a ráncok, arcára boldog mosolygás ült és forrón, göresösen szorongatta Alfonz gróf kezét.

— Köszönöm neked! Nemes, jószívü ember vagy! — jelentette ki.

*

Bobday Alfonz gróf mély megilletődöttséggel hagyta el Tergovay Péter szobáját és magához intette a kastély öreg, meghitt szolgáját. Valamit beszéltek, azután a hü szolga alázatos hajlongások között mondta:

— Minden a méltóságos ur parancsa szerint fog történni!

A kastély dísztermében tizenketvőt ütött az óra, amikor Baranyó János hitvesével és Alice-zal, aki anyja karjára támaszkodva, nehéz, vontatott lépésekkel haladt átlépték a Tergovay-kastély küszöbét.

Amikor Tergovay Péter gróf szobájának ajtajában megjelent Alice, az elüldözött hitves és Baranyó János, a megtört és halálosan beteg gróf arca szinte ijesztően elfakult.

— Leányom! — suttogta alig hallható hangon. — Édes kis Alice-kám!

(Vége következik.)

Moka bácsi

a főzész asztalánál

A szokás hatalma.

Egy volt kávéházi pincér állást változtatott és éttermi segéd lett. Az első napon, amikor elfoglalta új állását, belép az étterembe egy vendég:

— Egy pohár sört kérek!...

— Habbal vagy szűrve méltóztatik parancsolni? — kérdi az új éttermi segéd.

Póruházi páciens.

Mármaros környékéről Budapestre utazik egy ottani polgártárs. A vasuton érdeklődik, hogy mennyit kell fizetni egy tanárnak.

— Az első vizit 30 korona, a többi már csak 10 korona! — Mondja neki egy utazó.

A mármarosi polgártárs felérkezik és mindjárt felmegy a tanárhoz. De gondolja magában, hogy kifog a pesti professzoron.

— Tanár ur, — mondja neki — már ismét itt vagyok.

A professzor nagyot néz, megvizsgálja a páciensét és észreveszi a turpisságot.

— Ja igen, barátom, — mondja neki, — a baja még nem sokat javult, használja csak tovább azt a kurát, amit a multkor ajánlottam. Most csak tíz koronát fizet.

A jó üzlet.

Egy budapesti utazó egyszer egy kisebb vidéki városba tévedt s ott a kávéháztulajdonos két koronát számított neki a teájáért. Az utazó nem árulta el bosszankodását a hallatlanul magas ár felett és amikor a kávéháztulajdonos beszélgetés közben megkérte, hogy ha Budapestre érkezik és tud neki egy jó üzletet, azonnal sürgönyözzön, még erre is készséggel vállalkozott. Budapestre érve csakugyan feladta a táviratot, hogy azonnal jöjjön, mert kínálgatik számára jó üzlet, ő majd a pályaudvaron várni fogja.

Ugy is történt a dolog és az utazó a vidéki vendéglőst átvitte egy, a pályaudvarral szomszédos kávéházba, ahol mindkettőjüknek szintén teát rendelt. Teázás közben a vidéki kávéháztulajdonos minden áron meg akarta tudni, hogy mi is hát az a jó üzlet, de az utazó csitította:

— Várjon csak egy kissé, igya meg nyugodtan a teáját, majd megtudja!

Amikor a tea elfogyott, az utazó

fizetett és a főpincér egy koronát számított egy csésze teáért.

— No lássa, — mondta az utazó a vidéki kávéháztulajdonosnak, — itt van már a jó üzlet. Nekem Ön két koronát számított egy csésze teáért, ami Budapesten csak egy koronába kerül. Rendeljen tehát tízezer csésze teát Budapesten és adja el otthon két koronájával mindjárt nyer tízezer koronát. Azt hiszem, ennél jobb üzletet ezidő szerint nem is ajánlhatnék!

Megtréfált vendéglős.

Egy kisebb városban volt egy vendéglő, ahova az odaérkezett utazók szoktak mindig vacsorázni. Egy este az egyik jókedvű utazó fogadott a vendéglőssel, hogy nem képes egy negyedóra hosszai a szobában levő láncos órát utánozni. A vendéglős belement a fogadásba és egy székre állva utánozta az órát:

— Tik-tak, tik-tak, tik-tak!

A jókedvű utazó erre kiszaladt a konyhába és így szólt a vendéglős feleségéhez:

— Nagysád, a maga ura megőrült. Jöjjön csak be és nézze, hogy mit csinál.

Mikor a vendéglősné meglátta az urát a széken állva, amint az óra kegyegését utánozta, odaszaladt hozzá és lerántotta a székről.

A fogadás meg volt nyerve és a vendéglős maga nevetett legjobbat a tréfán.

Mikor nincs szoba.

Egy kisvárosi szállodába beállít egy utazó, de a portás már nem tudott neki szobát adni.

— Sajnálom, nincs több szoba! De ha együtt akar aludni egy szobában egy pappal, egy ágyat még adhatok.

Az utazó belement a dologba és meghagyta a portásnak, hogy reggel négy órakor kelte fel, mert tovább akar utazni.

A portás az utolsó pillanatban felköltötte az utazót, aki a nagy sietésben a tisztelendő ur reverendáját vette magára a gummiköpenye helyett. Nem is vette észre, csak az állományon. Amikor azután ott meglátta magát a reverendában, rákiáltott a portásra:

— Mit csinált maga, barátom? Ugy látszik, hogy a tisztelendő urat költötte föl helyettem.

A két Barabás.

Barabás testvéreknek világhírű pezsgőgyárak volt. Az egyik testvér gazdagabb volt, mint a másik s úgy is emlegették mindenfelé, hogy a gazdagabbik Barabás egy alkalommal meglátogatta egyik vevőjét és bemutatkozik neki:

— Tessék helyet foglalni...

— Ön talán a...?

— Igen, én vagyok a gazdagabbik Barabás!

— Ugy parancsoljon hát két helyet foglalni. — Mondja rá a vevő.

A jól nevelt fiú.

Egy apa dicsékedett, hogy a fia milyen jó nevelést kapott.

— Ha a kávéházba megyünk, mindjárt kér egy csokoládét, egy tortát és egy fagyaltot.

— És mit szoktál neki adni? — kérdi a másik.

— Mit? ... Jó verést!

A gomb hatása.

Egy rövidlátó professzornak az volt a szokása, hogy ha találkozott az utcán valamelyik ismerősével, megfogta a kabátja egyik gombját és addig játszott vele, amíg a gomb leszakadt. Egy jó humoru ismerőse, amikor ismét találkozott vele, egyszerűen levágta a gombot a kabátjáról és a professzor kezébe nyomta. Pár óra múlva ismét arra ment, ahol a professzort hagyta és nagy meglepetéssel látta, hogy a professzor még mindig ott áll egy helyben és nagyban diskurál a — gombbal!

Az örök bliccelő.

Három jóbarát közül az egyiknek az volt a szokása, hogy kártyázás közben mindig azt állította, hogy ő már betette a tétet, az egy koronát. A másik kettő meg akarta tréfálni és előre betették a koronát s azután vitatkozni kezdtek, hogy melyik nem tette még be a koronát. A harmadik hamarosan észrevette ezt s most is nyugodtan kivette a koronát a tányérből:

— Barátaim, — szólt távozás közben, — ha ti afölött vitatkoztok, hogy ki nem tette be a koronát, én kiviszem az enyémet és nem játszom tovább. Én kártya közben nem szeretek veszekedni.

Az Országos Vendéglős Ujság vasuti vendéglős előfizetői.

Abos
Adony Pusztaszabolcs
Arad.
Balatonszentgyörgy
Belényes
Bicske
Buziásfürdő
Cegléd
Csucsá
Dés
Dombóvár (új)
Dunaszerdahely
Érsekújvár
Füzesabony
Győr
Hegyeshalom
Királyháza
Kisújszállás
Kis-Kapus
Kolozsvár
Komárom
Körösmező
Legenye-Alsómihályi
Lőcse
Lipótvár
Makó
Marosvásárhely
Maros-Ludas
Mezőlaborc
Miskolc
Nagykároly

Nyiregyháza
Párkány-Nána
Püspökladány
Sárbogárd
Sárvár
Sopron
Szatmár
Szeged-Rokus
Székelykocsárd
Szerencs
Szolnok
Temesvár
Villány
Zombor
Zsolna

Nyílt-tér

IPARSÓ

fagyalt, jegeskávé, hidegkészítmények előállításánál a jég szózára, valamint hűtőkészülékekhez. Minden felvilágosítást és értesítést szóbeli vagy írásbeli kérdezősködésekre díjmentesen nyújt A Magyar Királyi Sójövedék Vezérigénysége

Iparsó osztály:

Budapest V., Vilmos Császár-ut 32. Telefon 73-40.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Böhm Ármin.

Közgyűlés.

Az Első Magyar Részvény Serfőződe t. c. részvényesei ezenmel tiszteletteljesen meghívotnak a folyó évi november hó 18-án délelőtt 10 órakor a társaság VIII., Eszterházy-utca 6. szám I. emeleti irodahelyiségében tartandó

XLIX. rendes közgyűlésére.

Napirend:

1. Az igazgatóság évi jelentése, a felügyelő-bizottság által megvizsgált zárszámadások és mérleg előterjesztése, a kifizetendő osztalék megállapítása és a felmentvény feletti határozathozatal.

2. Három igazgatósági tag választása.

3. Öt felügyelő-bizottsági tag megválasztása és illetményeik megállapítása.

Azon t. c. részvényesek, kik szavazójogukat gyakorolni akarják, sziveskedjenek részvényeiket azok szelvényeivel együtt, az alapszabályok 13. §-a értelmében legálább három nappal a közgyűlés előtt a Magyar Országos Központi Takarékpénztárnál (Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 7. szám) térítvény ellenében letenni, hol a felügyelő-bizottság által megvizsgált és helybenhagyott mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentései nyolc nappal a közgyűlés előtt a részvényesek rendelkezésére állanak.

Budapest, 1916. november hó 3-án.

Az igazgatóság.

José Gallart Girbal

parafadugó és koronadugó gyára Budapest, I., Budafoki-ut 23.

Különlegességek:

valódi kataloniai- (Spanyolország) fából
eredő pezsgő, bor, ásványviz és likör

Koronadugók csakis ragasztott
parafabetéttel

/ parafadugóban /

Vendéglősöknek és korcsmárosoknak mellékkereset kínálkozik

Felvilágosítással szolgál:

MARKOVITS IZSÓ

Banktisztviselő

Budapest, Erzsébet-körut 2.

sorsjegyek részletfizetésre való el-
adása által elsőrangú pénzintézetnél